

วันสมโภชพระเยซูเจ้าเสด็จสู่สวรรค์ ปี B

(วันอาทิตย์ที่ 17 พฤษภาคม ค.ศ. 2015)

พี่น้องที่รัก การแยกจากกันไม่ว่ากรณีใดล้วนสร้างความลำบากใจให้กับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องไม่มากก็น้อยด้วยกันทั้งนั้น ด้วยเหตุนี้ จึงไม่ใช่เรื่องง่ายเลยที่ใครคนหนึ่งจะกล่าวคำว่า **“ลาก่อน”** แต่ก็ไม่มีใครสามารถหลีกเลี่ยงช่วงเวลาดังกล่าวนี้ได้ แม้แต่พระเยซูเจ้า ในพระวรสารวันนี้นักบุญมาระโกบอกเราว่าเมื่อพระเยซูเจ้าได้ทรงกระทำพันธกิจแห่งการกอบกู้มนุษยชาติบนโลกนี้สำเร็จลงแล้ว พระองค์เสด็จสู่สวรรค์เพื่อกลับไปหาพระบิดาเจ้าอีกครั้งหนึ่ง อย่างไรก็ตาม สิ่งนี้ไม่ได้หมายความว่าพันธกิจดังกล่าวของพระองค์สิ้นสุดลงแล้ว เพราะก่อนที่พระองค์จะเสด็จสู่สวรรค์ พระองค์ได้ทรงมอบพันธกิจดังกล่าวนี้ให้แก่พระศาสนจักรด้วยการกำชับบรรดาอัครสาวกอย่างแข็งขันว่า **“ท่านทั้งหลายจงออกไปทั่วโลก ประกาศข่าวดีให้มนุษย์ทั้งปวง”** (มก 16:15) ดังนั้น พระศาสนจักร ผ่านทางพระสังฆราชทั้งหลาย ซึ่งเป็นผู้สืบตำแหน่งต่อจากบรรดาอัครสาวก และบรรดาสงฆ์ซึ่งเป็นผู้ร่วมงานของพวกท่าน จึงเป็นผู้สานต่อพันธกิจที่พระเยซูเจ้าได้ทรงเริ่มไว้ จจริงอยู่ พระเยซูเจ้าได้เสด็จสู่สวรรค์แล้ว แต่พระองค์ยังคงประทับอยู่ในพระศาสนจักรผ่านทางผู้แทนของพระองค์ และทรงดำเนินพันธกิจของพระองค์ต่อไปในและโดยทางพระศาสนจักร ในพระวรสารวันนี้นักบุญมาระโกเล่าถึงการประทับอยู่ในพระศาสนจักรตลอดไปของพระเยซูเจ้าหลังจากที่พระองค์ได้เสด็จสู่สวรรค์แล้วว่า **“บรรดาศิษย์ก็แยกย้ายกันออกไปเทศนาสั่งสอนทั่วทุกแห่งหน องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงทำงานร่วมกับเขา และทรงรับรองคำสั่งสอนโดยอัครรรยที่ติดตามมา”** (มก 16:20)

การประทับอยู่และการทำงานของพระเยซูเจ้าในและโดยทางพระศาสนจักรได้รับการบรรยายไว้ในหนังสือกิจการอัครสาวกด้วยเช่นกันจริงอยู่ พระเยซูเจ้าไม่ได้ประทับอยู่ในพระศาสนจักรในรูปแบบที่เรามองเห็นและสัมผัสได้ อีกต่อไป แต่จากเรื่องราวที่ได้รับการบันทึกไว้ในหนังสือเล่มนี้เราพบว่าหลายครั้งพระเยซูเจ้าทรงกำลังชี้แนะและนำทางพระศาสนจักรของพระองค์อยู่ตลอดเวลา ดังนั้น หลังจากการเสด็จสู่สวรรค์ของพระองค์แล้ว สถานที่ที่เราจะแสวงหาและพบพระเยซูเจ้าได้ก็คือพระศาสนจักรนั่นเอง เนื่องจากพระเยซูเจ้าทรงเป็นผู้ก่อตั้งพระศาสนจักรและพระศาสนจักรเป็นเจ้าสาวของพระองค์ จึงเป็นเรื่องธรรมดาที่พระองค์จะประทับอยู่กับพระศาสนจักรของพระองค์ แม้ว่าพระศาสนจักรมีความบกพร่องและความอ่อนแออันสืบเนื่องมาจากความไม่สมบูรณ์ตามประสามนุษย์ของผู้เป็นสมาชิกก็ตาม

อันที่จริง พระเยซูเจ้าทรงตระหนักถึงความไม่สมบูรณ์ตามประสามนุษย์ของผู้เป็นศิษย์ของพระองค์ทุกคนเป็นอย่างดี ด้วยเหตุนี้ พระองค์จึงประทานความช่วยเหลือแก่พวกเขาผ่านทางพระหรรษทานของพระองค์ นักบุญเปาโลได้พูดถึงเรื่องนี้ว่า **“เราแต่ละคนได้รับพระหรรษทานตามสัดส่วนที่พระคริสตเจ้าประทานให้”** (อฟ4:7)

พระพรหมท่านดังกล่าวนี้เป็นพระพรที่พระเยซูเจ้าประทานให้เราแต่ละคนตามความเหมาะสมเพื่อเสริมสร้างพระศาสนจักรของพระองค์ให้เข้มแข็งมากยิ่งขึ้น ท่านนักบุญยังได้พูดถึงความแตกต่างของพระพรที่แต่ละคนได้รับว่า “**พระองค์ประทานให้บางคนเป็นอัครสาวก บางคนเป็นประกาศก บางคนเป็นผู้ประกาศข่าวดี บางคนเป็นผู้อภิบาลและอาจารย์**” (อฟ4:11) อย่างไรก็ตาม พระพรเหล่านี้ไม่ได้มีไว้เพื่อประโยชน์ของคนใดคนหนึ่งโดยเฉพาะ แต่มีไว้เพื่อประโยชน์ของพระศาสนจักรโดยรวม นั่นคือ “**เพื่อเตรียมบรรดาผู้ศักดิ์สิทธิ์ไว้สำหรับงานรับใช้ เสริมสร้างพระกายของพระคริสตเจ้า**” (อฟ4:12)

แม้ว่าพระเยซูเจ้าได้เสด็จสู่สวรรค์และประทับ ณ เบื้องขวาของพระบิดาแล้ว พระองค์ไม่ได้ทรงทอดทิ้งเราผู้เป็นศิษย์ของพระองค์ แต่ยังคงประทับอยู่กับเราในรูปแบบใหม่กล่าวคือ เวลานี้พระองค์ประทับอยู่กับเราในพระศาสนจักรและทรงเพิ่มศักยภาพให้แก่เราเพื่อสานต่อพันธกิจของพระองค์ด้วยการประทานพระพรที่แตกต่างกันแก่เราแต่ละคน พี่น้องเคยถามตัวเองบ้างไหมว่า “**อะไรคือพระพรที่พระเยซูเจ้าประทานแก่ผมหรือดิฉันเพื่อประโยชน์ของพระศาสนจักร?**” พอมั่นใจว่าเราแต่ละคนมีพระพรที่พระเยซูเจ้าประทานให้ ซึ่งอาจแตกต่างกันตามศักยภาพของแต่ละคน เราต้องพยายามค้นพบพระพรอันนี้และนำมาใช้เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่พระศาสนจักรของเรา เราต้องพยายามทำให้เพื่อนบ้านที่อยู่รอบข้างเราเห็นว่าชุมชนวัดของเราเป็นสถานที่ที่พระเยซูเจ้าประทับอยู่และกำลังดำเนินพันธกิจแห่งการกอบกู้ของพระองค์ต่อไปโดยผ่านทางเราแต่ละคนเราควรทำอะไรบ้างเพื่อให้คนที่อยู่รอบข้างเราหรือโลกทั้งโลกรู้ว่าพระเยซูเจ้าประทับอยู่ที่ท่ามกลางเรา? นักบุญเปาโลได้ให้แนวทางในเรื่องนี้ไว้อย่างชัดเจนว่า “**จงถ่อมตนอยู่เสมอ จงมีความอ่อนโยน พากเพียรอดทนต่อกันด้วยความรัก พยายามรักษาเอกภาพแห่งพระจิตเจ้าด้วยสายสัมพันธ์แห่งสันติ**” (อฟ4:1-3) ถ้าเราเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันและแสดงความรักที่เรามีต่อกันออกมาด้วยการให้อภัยซึ่งกันและกัน และปฏิบัติต่อกันด้วย

ความสุภาพอ่อนโยนแล้ว โลกทั้งโลกจะรู้ว่าเราเป็นศิษย์ของพระเยซูเจ้าอย่างไรข้อสงสัยใดๆ ทั้งสิ้น

พี่น้องที่รัก พิจารณาว่าวันสมโภชพระเยซูเจ้าเสด็จสู่สวรรค์เป็นโอกาสที่เราจะพิจารณาไตร่ตรองถึงการมีส่วนร่วมและบทบาทหน้าที่ของเราแต่ละคนในการประกาศข่าวดีซึ่งถือได้ว่าเป็น “**ธรรมชาติ**” ของเราในฐานะสมาชิกของพระศาสนจักรและ “**พันธกิจ**” ที่พระเยซูเจ้าได้ทรงมอบหมายให้เราสานต่อตามสถานภาพและศักยภาพที่แตกต่างกันของแต่ละคน นักบุญเปาโลบอกว่า “**หากข้าพเจ้าไม่ประกาศข่าวดี ข้าพเจ้าย่อมได้รับความวิบัติ**” (1คร9:16) ทั้งนี้เพราะการประกาศข่าวดีเป็นสิ่งที่ท่านต้องทำอยู่แล้วในฐานะศิษย์ของพระเยซูเจ้า เช่นเดียวกันถ้าเราไม่มีส่วนร่วมในพันธกิจดังกล่าวนี้เลย เรากำลังบกพร่องในหน้าที่ของศิษย์ที่ดีและสมควรได้รับการดำเนิน ดังนั้น ให้เราแต่ละคนพยายามใช้พระพรที่ได้รับเพื่อพันธกิจแห่งการประกาศข่าวดีนี้อย่างเต็มที่และไม่ต้องกลัวสิ่งใด เพราะพระเยซูเจ้าประทับอยู่กับเราและคอยช่วยเหลือเราเพื่อพันธกิจนี้จะสำเร็จไป

ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน